

יכול היה מידענו לסיים את חייו כך, כיהודי שהפנה עורף לדת אבותיו ובגד בכור מחצבתו, אלא שההשגחה העליונה רצתה אחרת, ומעשה שהיה כך היה.

תקופה קצרה לאחר שהמיר מוחא את דתו, פשטה בעיר אלג'זאיר מגפה בבהמות ובעופות. מחלה מסתורית הפילה בעופות ובבהמות חללים רבים, ובהוראת רופאי העיר, נאסר על כל תושבי העיר לאכול מבשרם של עופות ובהמות, מחשש שמא המחלה תדבק גם בבני האדם ותביא למגפה המונית וקטלנית.

"מהיום והלאה ועד להודעה חדשה", יצאה הגזירה מאת שר העיר, "אסור לאכול עופות ובהמות, אין היתר לאכול אלא דגים בלבד, ומי שייתפס עובר על הגזירה, יענש בכל חומר הדין".

הגזירה יצאה מאת פני השר בבוקרו של יום חמישי פרשת מקץ שנת הת"ן, ודייגי העיר ששו עליה כעל כל הזן.

הם מיהרו להפליג אל הים ולא שבו אלא בחצות הלילה כשסירותיהם עמוסות דגים, גדולים וקטנים, שמנים ורזים. אתא לילה וגם בוקר, ויהודי אלג'זאיר שהשכימו קום ויצאו אל השוק לקנות דגים לכבוד שבת, מצאו לפניהם דוכנים גדושים בסחורה משובחת.

מבלי להתמהתה שילמו היהודים במיטב כספם עבור הדגים השמנים והמשובחים, כך שזמן קצר לאחר מכן כבר לא נותרו בדוכני הדייגים אלא דגים בינוניים ולמטה מכך.

חסרונם של הדגים המשובחים הרתיח את דמם של המוסלמים, שאיחרו להגיע אל השוק, ועד מהרה הציע מי מביניהם לערב בכך את שר העיר.

השר, שכאמור, לא נמנה עם אוהבי היהודים, התקצף אף יותר. "ככה? שאג, וכי מי התיר ליהודים לאכול דגים משובחים? הלא הם דומים לבהמות, די להם בפת שעורים ובירקות".

עוד באותו יום יצאה הגזירה מלפניו, כי יהודי שייתפס קונה דגים ודייג שייתפס מוכר דגים ליהודים, יענשו קשות.

העלון לרפואת והצלחת אליעזר אלקיים וכל משפחתו ישלם ה' פעולם אמן

הודעות מרכז "Anaf for Zion" פתוח בימים: א - ה פלא... 052-5079555

לוח שנה

לידיעת הציבור אפשר לרכוש לוח שנה בעלות 15 ש"ח. כמו כן אפשר לרכוש לוח שנה בצורת טבלה על דפים בגודל A4 בעלות 10 ש"ח. הרכישה אצל יובל פרטובי פל... 0505919251 הכמות מוגבלת

מנויים: לקבלת העלון חינוס במייל מידי שבוע שלח את המייל שלך למייל: SVISSA8@GMAIL.COM

יוסף זוסד' ורז'ל

נערך ויוצא לאור ע"י "חסד'י ד'ר'ר'ל" (בהשתתפות כולל "חוני המעיל")
העלון לע"נ אבי מורי ר' יוסף בר אסתר סויסה ז"ל שנלב"ע ביום י' סיון התשנ"ב
ואימיו מורתי רחל בת איזיה סויסה ע"ה שנלב"ע ביום כ"ז מר חשון התשע"ז

1514

מתפללים

שבת ידי תמוז ה-תשפ"ד
פרשה: בלק
הפטרה: והיה שארית
הכרזת תענית
צום שבעה עשר בתמוז
ביום שלישי סיום הצום
בשעה 20:05

הדלקת נרות - 19:27
צאת השבת - 20:19
ר"ת - 21:13

הדלקת נרות בשבת הבאה 19:23

מניח	ז"ל
4:31 <	4:26
4:38 <	4:33
5:54 <	5:50
12:49 <	12:49
13:24 <	13:24
19:44 <	19:48

איור לוי

"הן עם לבדד ישכון ובגוים לא יתחשב"

"הן עם לבדד ישכון" - ייעודו בייחודו ובוהו טמון סוד כוחו וגדולתו. "ובגוים" - אבל כשהוא מתערב בין הגוים והולך בדרכיהם - "לא יתחשב" - מאבד הוא את כל חשיבותו.

"אזור הבטחון"

כסבורים היינו, שאיזור הבטחון הוא המצאה ישראלית ייחודית, לשטחה של דרום לבנון לדוגמא, כדי להבטיח שקט ובטחון ליישובי הצפון. אבל הפסוקים הראשונים בפרשתינו מוכיחים לנו, שמושג זה היה ידוע עוד לפני שלושת אלפים שנה. "ויאמר מואב אל זקני מדין, עתה ילחכו הקהל את כל סביבותינו כלחוך השור את ירק השדה". הם ידעו שנצטוינו שלא לצור על מואב ולא להתגרות בם מלחמה. כך פירש רבנו הרמב"ן ז"ל. אבל הם דאגו ל "אזור הבטחון" שלהם.

כלפי מה הדברים אמורים? אנו מצויים עתה בחודשי הקיץ, ובעונת החופש. ועלינו לדעת, שכשם שביצרנו "אזור בטחון" בצפון, וכשם שבלק מלך מואב חרד לאיזור הבטחון שלו - כך חייב כל אחד לשמור על "איזור בטחון" רוחני! למה הכוונה? אין אנו חשודים לעבור חלילה על איסורים. הלא אנו שומרי תורה ומצוות. אבל מאז ומעולם שמרו היהודים על "רצועות בטחון": לבוש הולם וצנוע, התנהגות מרוסנת ונאותה. לא ללכת היכן שאסור ללכת, לא להביט לאן שאסור להביט. "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם... והייתם קדושים לאלהיכם". נשמור על רצועת בטחון זו, ועל ידה נוכל להבטיח את חוסנו הרוחני!

העלון לע"נ
דודי שלמה בר אסתר ע"ה שנלב"ע י' תמוז
ת.פ.ג.ה.333

העלון לרפואת
מנשה בר דוד וברוריה
מרת אחותי דינה בת רחל
ולע"נ חמי ר' שלום בר שמחה ז"ל
חמותי מרים בת רחל ע"ה
הרופא להקדיש את העלון או חלקו
בטל... 052-5079555

"הן עם כלביא יקום"

כשהן עומדים משנתם שחרית הן מתגברים כלביא וכארי לחטוף את המצוות ללבוש טלית, לקרא את שמע ולהניח תפילין. לא ישכב בלילה על מטתו עד שהוא אוכל ומחבל כל מזיק מטתו ומפקיד רוחו ביד המקום, בא מחנה וגייס להזיקם, הקב"ה שומרם ונלחם מלחמותם ומפילם חללים.

"יזל מים מדליו"

כל איש ישראל קבל מסיני חלק בתורה ולזה רמוז מורשה ודרשו אל תאמר מורשה אלא מאורשה כי כל המחדשים בתורה הוא מדליו ממה שדלה משה שהכל רמוז בתורה שבכתב.

"הן עם לבדד ישכון"

הן עם אפילו כשהם במדרגה נמוכה נקראים עם, כמו שכתוב כשעשו העגל אמר לו הקב"ה למשה לך רד כי שיחת עמך, גם משה אמר בתפילתו חטא העם הזה, גם כתוב עם קשי עורף. בכל זאת עם לבדד ישכון ובגויים לא יתחשב אין להשוותם לכל הגויים. מובדלים הם: באכילה - את זה תאכלו ואת זה לא תאכלו. בשתייה - כמו יין נסך. בתספורת - לא תשחית פאת זקנך. במלבושים - איסור שעטנו ומצוות ציצית. בבתיים - ועשית מעקה לגגך ומזוזה וכו'.

"כי לא נחש ביעקב"

לא נחש יזיק ליעקב ולא באלה הקסמים חלקו, הראיה שבעת יציאתם ממצרים נאמר להם מפי החרטומים אצבע אלוקים היא, זהו מה פעל אל.

כתב במדרש תנחומא לא הניח הקב"ה לאומות העולם פתחון פה לעתיד לבא לומר שאתה רחקתנו ולא נתת לנו כמו שנתת לישראל בעולם. מה עשה הקב"ה, כשם שהעמיד מלכים חכמים ונבאים לישראל כך העמיד לאומות העולם. שלמה כנגד נבוכדנצר במלכות, דוד בעושר כנגד המן, ומשה כנגד בלעם בנביאות. וראה מה בין נביאי ישראל לנביאי האומות, נביאי ישראל מזהירין את האומות על העבירות, ונביאים שהעמיד מן האומות נותנים פרצה לאבד את הבריות מן העולם הבא. ולא עוד אלא שהנביאים היו במידת רחמים על ישראל ועל אומות העולם, ונביאי אומות העולם היו במידת אכזריות שזה בלעם עמד לעקור אומה שלמה חנים על לא דבר. לכך סילק הקב"ה רוח הקודש מאומות העולם שהיה בלעם שונאן מכל שונאיהם. וכתב בספר עבודת הקודש להחיד"א ז"ל שיכון אדם הריני מקיים מצוה לזכור שהציל ה' את אבותינו מבלק ומבלעם כמו שנא' "עמי זכור נא מה יעץ בלק מלך מואב, ומה ענה אותו בלעם בן בעור... למען דעת צדקות ה'".

"אל מוציאם... כתולפות ראם לו"

עם ישראל אינו טורף ואוכל כארי, אבל דוחה בקרניו כמו הראם כי היתה הכונה לגרש הכנעניים ולהכניס את ישראל לארץ מבלי להרוג את יושביה, וכן אמרו חז"ל שלשה אגרות שלח יהושע - הרוצה לפנות יפנה, הרוצה להשלים ישלים, הרוצה לעשות מלחמה יעשה אבל הם הקשו ערפם להלחם והוצרכו להחרימם.

הלכות וירא

דיני הפלגה בספינה ויציאה לדרך רחוקה קודם השבת והלכות מספר "הלכה ברורה" להרה"ג דוד יוסף שליט"א

תנאי עם הגוי שישבות מנסיעה בשבת

ה. אף על פי שהתירו חכמים להפליג בספינה בים לדבר מצוה אפילו בערב שבת, מכל מקום צריך שקודם שיצא לדרך יתנה עם הגוי שישבות מנסיעה בשבת, ואם לאחר מכן לא רצה הגוי לשבות, אין היהודי עובר על איסור כשנמצא בספינה.

ואם כשאמר לגוי שרוצה שישבות מנסיעה בשבת, השיב לו הגוי מיד שאין בכוננתו להענות לבקשתו, אם חושש שמא מחמת שלא יצא מיד בספינה זו לדרך תתבטל המצוה, יש להקל לצאת לדרך.

וכל זה אינו אלא כשיוצא להפליג בערב שבת, אבל כשיוצא להפליג בספינה בים יותר משלשה ימים קודם השבת, (שבוזה התירו לו חכמים לצאת אפילו כשאינו יוצא לדבר מצוה), לדעת רבים מהפוסקים אין צריך שיתנה עם הגוי קודם שיצא לדרך שישבות מנסיעה בשבת.

הפלגה בספינה היוצאת לדרך בשבת

ז. במקום שהתירו חכמים להפליג בספינה בערב שבת, יש להקל להפליג אפילו אם יוצאת הספינה לדרך בשבת עצמה, כל שנכנס לתוכה מערב שבת, וקנה בה שביתה, ולא יצא ממנה עד שהפליגה בשבת. ונמקום שהתירו חכמים להפליג בספינה בערב שבת, היינו כגון כשיוצא להפליג בים לדבר מצוה, או כשיוצא להפליג בנהר שיש במים שבו עומק עשרה טפחים, (שבוזה אין לחוש לא משום ביטול עונג שבת ולא משום יציאה מחוץ לתחום), וגם הוא באופן שאין לחוש שמא יצטרך לחלל את השבת מחמת פקוח נפש, וגם היא ספינה של גוים ומלחיה גוים, והיא נוסעת לצורך הגוים, שבוזה אין לחוש משום שעושים המלחים הגוים מלאכה עבור היהודים שבספינה.

ולמנהג האשכנזים, במקום שהתירו חכמים להפליג בספינה בערב שבת, יש להקל להפליג בשבת על ידי שיקנה שביתה בספינה מערב שבת, אפילו אם יצא מהספינה לאחר מכן, ולא חזר אליה אלא סמוך לשעה שמפליגה ביום השבת.

ומכל מקום אף למנהג האשכנזים צריך שישהה בספינה בכל זמן בין השמשות, וכדי לפרסם הדבר שקונה שביתה בספינה, יקדש על הכוס בתוך הספינה. וכן צריך שיבוא לשם בעצמו וישחה שם כל בין השמשות, ואין הדבר מועיל אם ישלח שליח שישבות שם בבין השמשות במקומו, או שיניח שם ככר לחם במקום שילך לשם בעצמו.

ואחר שקנה שביתה בספינה מערב שבת, מותר לו ללכת בכל הספינה ולטלטל בכלה.

חי וירא

אש יצאה מחשבון

באישון לילה פרצה רליקה בבית עסק ידוע וכל הסחורות עלו בעשן. למהר נפוצה שמועה מפה לאוזן, כי היתה זו הצתה במזיד, מאחר שבעל העסק צפה הפסדים גדולים בעתיד הקרוב וביקש להציל עצמו בעזרת דמי הביטוח.

הגיב על כך יהודי חכם:

זהו שנאמר בתורה: "כי אש יצאה מחשבון..."